

چه زمان، چرا، و چگونه خداوند ما را به خاطر گناهان تادیب می کند؟

تنبیه و ادب شدن توسط خداوند واقعیتی است که در زندگی ما ایمانداران اغلب نادیده گرفته می شود. ما معمولاً از شرایط خود شکایت می کنیم اما تشخیص نمی دهیم که اینها پیامدهای گناه خودمان و بخشی از تنبیه محبت آمیز خداوند برای آن گناه است. این بی توجهی خودخواهانه می تواند باعث شود که گناه در زندگی ایماندار تبدیل به یک عادت شود و منجر به تنبیهات بیشتری شود.

ادب شدن توسط خداوند را نباید با تنبیه بیرحمانه اشتباه گرفت. تادیب خداوند، محبت خدا را به ما نشان می دهد و اشتیاق او را نسبت به هر یک از ما، که مقدس باشیم. “پسرم، وقتی خداوند تو را تادیب و تنبیه می کند، از او آزرده خاطر نشو، زیرا تنبیه کردن او دلیل محبت اوست. همانطور که هر پدری پسر محبوب خود را تنبیه می کند تا او را اصلاح نماید، خداوند نیز تو را تادیب و تنبیه می کند ” (امثال فصل ۳ آیه های ۱۱ تا ۱۲؛ نگاه کنید به عبرانیان فصل ۱۲ آیه های ۵ تا ۱۱). خدا از آزمایشها، امتحان ها، و شرایط سخت استفاده می کند تا ما را با توبه به سوی خودش برگرداند. تادیب او باعث می شود که در ایمان قویتر شده، و رابطه ما با خدا تازه شود (یعقوب فصل ۱ آیه های ۲ تا ۴)، و همچنین قدرتی را که گناه بر ما داشته نابود کند.

تادیب خداوند برای خیریت خودمان است، و اینکه شکوه او در زندگی ما دیده شود. او می خواهد در پاکی زندگی کنیم، و بدین شکل، زندگی ما، طبیعت تازه ای را که خدا به ما داده، بازتاب دهد: “به همین جهت، در تمام رفتار و کردار خود، پاک و مقدس باشید، زیرا خداوند نیز پاک و مقدس است، همان خداوندی که شما را خوانده تا فرزند او باشید. او خود فرموده است: «پاک باشید، زیرا من پاک هستم».” (اول پطرس فصل ۱ آیه های ۱۵ تا ۱۶).